

[KANTAR *sb m*

A sg kántår.

Sł stp, Cn brak, Linde także XVII – XVIII w. w innym znaczeniu (homonim).

*Jednostka wagi (centnar) na Wschodzie muzułmańskim, w dawnej Turcji równa około 56,4 kg (z tur. kantar <- arab. kintar <- łac. centenarius): A tám Turcy kupowali kantar chlebá fuchego/ iakoby trzy kámienie náfze/ po ósmdzieśiát y czterech czerwonych złotych *BielKron 1597/634 (Linde)*.*

ZZa